

ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅಮರೇಶನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ತಗ್ಗಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿ ಹೇಳಿದ, 'ನಾನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಒಂದೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮುಸುಡಿನ ಆಕಾರ ಬದಲಾಗುತ್ತೆ. ಆದರೆ ನಾನು ನಿಂಗೆ ಹೊಡಿಯೋದಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಿನ್ನ ತಂಗಿ ಎಂಬ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಕಲೇಶಪುರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದಿವಸ ಇದ್ದು ಹೋಗಿ. ಪುನಃ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಬೇಡ'

ಆಗಲೂ ಅಮರೇಶ ಮಾತಾಡದೆ, 'ಇರು ಬಂದೆ' ಎಂದು ಎದ್ದು ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಎರಡು ಕಾಗದದ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಅಭಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, 'ಇದನ್ನು ಓದಿ ನೋಡು' ಎಂದ. ಅದು ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೊಕ್ಕು ಪ್ರತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಅಭಿ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ದ್ದುದನ್ನು ಓದಿದ. ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ನಕ್ಕು, ಇದೇನು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ? 'ಇರಿ ನೀವಿಬ್ಬರೇ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ. ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಇರ್ತೀರಿ?' ಎಂದು ಪ್ರಸನ್ನಭಾವದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ.

'ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ' ಅಮರೇಶನಿಂದ.

'ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾಲವೇ ನಿರ್ಧರಿಸಲಿ ಬಿಡು. ಹೋಟೆಲಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗ್ಬೇಡೆ' ಎಂದು ಒಳಹೋಗಿ ಎರಡು ಸೂಟ್‌ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉಡುಪು ಮತ್ತು ಇತರ ದಿನ ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಫೋನು ಮಾಡಿ ಆಟೊ ತರಿಸಿ, ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೊರಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸುಕೃತಿ, 'ಅಣ್ಣಾ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿ? ಯಾವಾಗ ಬರ್ತಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಆಟೊ ಹೊರಟಾಗ ಸುಕೃತಿ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕೂಗಿ ಪುನಃ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಳು. ಅಭಿ 'ಯುದ್ಧ ಮುಂದುವರಿಯಲಿ' ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ. ಆಟೊ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು.

ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅಭಿ ಹತ್ತಿದ ಬಸ್ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಟಿತು. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಅಭಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯರ್ಥ ಯೋಚನೆ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಬರಬಾರದೆಂದು, ತಾನು ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೇಳಿದ, ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕನಕದಾಸ, ಪುರಂದರದಾಸರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನದಲ್ಲೇ ಹಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತ.

ಆದರೆ ನಡುನಡುವೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಳಿದು ಮುರಾರಿಯ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳು ಹಣಕೆದವು. ಸುಕೃತಿ ಮತ್ತು ಕರುಣಾನಿಧಿ ಹೋಗಿ ಸಕಲೇಶಪುರದ ಎಲ್ಲಾ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಿ ಹತಾಶರಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದ ಭಾರೀ ಗಾತ್ರದ ಬೀಗ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿತು.

28

ಪ್ರೀತಿಯ ಸಾಗರವಾಗಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ನರಹರಿಗೆ ಸಮನಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಡಲಾಗಿದ್ದ ಮಗ ಅಭಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಂಧಗಳನ್ನು ಅತ್ತ ಸರಿಸಿ ಪ್ರಾಣ ಸ್ನೇಹಿತ ಮುರಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೆ ಆನೆಮಹಲಿನಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಅಪ್ಪ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು ಎಂದನಿಸಿತು. ಆದರೂ ಅಪ್ಪ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರಲೂಬಹುದು ಎಂದು ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣದ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ.

ದಕ್ಷಿಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಅಭಿ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ವಿರಕ್ತನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕಾಶಿ, ಅಮರನಾಥ, ಹೃಷಿಕೇಶ ಮುಂತಾದ

ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕಡೆ ಇರಬಹುದೆನಿಸಿತು. ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವವರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಅವರಂತೆಯೇ ಆಗಿದ್ದ ಅಭಿ. ಇವರ ನಡುವೆ ಯಾರು ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಭಿಗೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಬಂತು. ಎರಡು ದಪ್ಪ ಬಟ್ಟೆಯ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಟೀಶರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಪೈಂಟರ್ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ವಾರಣಾಶಿಯ ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ಒಬ್ಬ ಪೈಂಟರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಎರಡು ಶರ್ಟ್‌ಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಗಾಢ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಭಿ ನರಹರಿಯ ಮಗ ಎಂದು ಬರೆಸಿ ಅದರ ಜೊತೆಗೇ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ 'I am abhi' ಎಂದು ಬರೆಸಿಕೊಂಡು ಒಂದನ್ನು ಧರಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಒಂದು ಕೊಳೆಯಾದಾಗ ಒಂದು ಅದು ಒಣಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತನ್ನ ಸುತ್ತಾಟ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ಅದೇ ರೀತಿ ವಿಧ ವಿಧ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಐಡಿಯಗಳ ಧ್ವೇಯ ವಾಕ್ಯಗಳಂತೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಬರಹಗಳಿರುವ ಶರ್ಟ್ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುವವರು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಕಲೇಶಪುರದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತರುಣನ ಎದೆ ಮೇಲೆ ಶರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಅದೇ ಶರ್ಟ್‌ನ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ 'I am abhi' ಎಂದಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದನಿಸಿ ನಗು ಬಂದಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ರೀತಿ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿರುವವರ ಪೈಕಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಎಂದನಿಸಿತು ಅಭಿಗೆ. ಗಂಗಾನದಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಶರ್ಟ್‌ನ್ನು ತೊಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಬರೆದುದು ಅಳಿಸಿ ಹೋಯಿತೆನೋ ಎಂದು ಮರಳಿ ಮರಳಿ ನೋಡಿದ್ದ. ಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ಬರಹ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು. ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಅಭಿ ಹುಡುಕಾಟ ಮುಂದುವರಿಸಿದ.

ಕೇದಾರನಾಥದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೂ ಹೋದ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸಾಧುಗಳು ಸಂತರು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು, ಬೈರಾಗಿಗಳು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ತಾನು ಕೂಡ ಅವರಂತೆಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿತು. ಯಾರಾದರೂಬ್ಬರೊಡನೆ ಮಾತಾಡಬೇಕು ಎಂದನಿಸಿತು. ಯಾರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವುದು, ಹೇಗೆ ಮಾತು ಆರಂಭಿಸುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ. ಯಾವ ಮುಖವನ್ನೂ ಮೂರು ಸೆಕೆಂಡುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನೋಡುವುದು ಸಭ್ಯತೆ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಒಂದೊಂದೇ ಮುಖಗಳನ್ನು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಬಹಳ ದೂರ ನಡೆದ. ಮುಖ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ, ಮುಖ ಮುಚ್ಚುವ ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮುಖವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯತೆ, ಚೇತನ, ಶಾಂತತೆ ಮತ್ತು ದರೋಂದಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಕಿಡಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೋ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೂ ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರದುರು ವಂದಿಸಿ, 'ತೊಂದರೆ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಬಹುದೇ?' ಎಂದು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ. ಅವರು ಪ್ರಸನ್ನ ಮುಖಭಾವದಲ್ಲಿ ಅಭಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ?' ಎಂದು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರು.

'ನಾನು ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಬಂದೆ'

'ಸಂತೋಷ. ಸಭ್ಯ ಜನರ ರಾಜ್ಯ.'

'ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು?'

'ಅಭಿ'

'ಅಪರೂಪದ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು. ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ವೃತ್ತಾಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿ, ಬನ್ನಿ. ಓ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಸು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರೋಣ'

ಅಭಿ ಆತನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದು ಆತನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಹೇಳಿದ, 'ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಕೂಡ ನನಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬಹುದೇ?'

'ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ನನ್ನ ಗುರು ಅಕ್ಷರಿ'

'ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಹೆಸರು ಯಾವುದು?'

'ಯಾವುದೂ ಅಲ್ಲ. ಮೂಲ ಹೆಸರನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಲೆಂದೇ ಬಂದವರು ಮತ್ತು ಬಂದು ನೆಲೆಸುವರು ತಮ್ಮ ಮೂಲವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿಯೇ

ಅಳು

ಅಳು ಎಂಬುದು
ಗಂಡನ ಮಣಿಸಲು
ಹೆಂಡತಿಗಿರುವ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ
ಸಾಕಾಗದು ಅವಳಿಗೆ
ಒಂದೋ ಎರಡೋ
ಕರವಸ್ತ್ರ

★ ಕಾಸರೆಗೋಡು ಅಶೋಕ್ ಕುಮಾರ್

ಈಶ್ವರ